

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Miesiąc dzień i godzina	Stan Barometru do 0° R. zredukowany w miarze Paryz.	Stopień cie- pła podług Réaumur'a	Psy- chrometr e	W i a t r	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
14	6 27"	2,33	-0,5	2,03	Zachodni — średni	Pochmurno — Śnieg —2, 6
	2	11,59	+2,4	1,95	Zachodni — mocny	Pogoda z Chinurami: Śnieg i Dószcz +2, 4
	10	0,53	+0,4	2,10	Wieber	Pochmurno

Rzeczy krajowe. *

Tarnów 10 Listopada. Umysły ciągle zajęte zdarzeniami, które część Lwowa w gruzy zamieniły. — Boleść ogarnia serce każdego prawego syna Ojczyzny, patrzącego na skutki zamachu przeciw siłom tejże fizycznym i moralnym wymierzonego. Czujemy głęboko tę ranę, którą zadano naszej narodowości ciężkiem, którym w żywotny punkt naszego życia ugodzono. Zdaje się, jakobyśmy przeznaczeni byli na męczeństwo wolności, na pastwę wrogom naszym i swobod ludowych, aby gdy sławy naszej szukamy w utrzymaniu wewnętrznego pokoju i porządku, nas z mianem i podstępnie zachodząc, niszczyli, a potem zwycięstwem nad śpiącym lwem chwycili się, wystawiając nieświadomemu światu, że przeciw spiskowi radykalistów, komunistów, proletaryatu połączonego ze szlachtą, przeciw powstańcom, którzy poprzednio wszystkie publiczne gmachy byli zajęli, (patrz *Abendbeilage zur Wiener Zeitung* z d. 6 Listopada) walczyć musieli. Takie to zdaje się być przeznaczenie narodu Polskiego, ażeby, odnosząc co chwila nowe rany, przyszedł do tem żywego uczucia własnego, aby bliźni niezagojone ścigały go do walki i obudziły nawet obojętnych, by tracąc niewinnie majątki, stracili z siebie obojętność i upominali się stanowczo praw, bezpieczeństwa osób i mienia, które im już z prywatnego stanowiska przysługują, a nie dali deptać po sobie i hańbić przyrodzonej godności człowieka, której im żadna przemoc wyrzucić nie jest zdolna.

Pytamy się: co obrażonym obywatelom Lwowa czynić pozostaje? Daremnie pono kusiliby się dowieść, że nie chcieli powstania, że li zgwałcenie osobistego bezpieczeństwa przez żołnierzy ruch wywołało, że nawet i wtenczas dzielni mężowie utrzymać porządek usiłowali; daremnieby przedstawiali, że gdyby byli chcieli powstania, wcale inaczejby byli je rozpoczęli i rozpocząć musieli — wszystko daremnie — dnyć na tem, że są Polakami — a już muszą być zbrodniarzami stanu, których pobić, zgruchotać jest wolno, jest potrzeba, koniecznością; dosyć na tem, że są Polakami, a już muszą być zapaleńcami, nawet w razie rzeczywistego powstania nie obliczającemi środków i możności skutku.

Po bombardowaniu ogłoszono stan oblężenia, rozbrojono gwardyę, zawieszono wolność druku,

rozwiązano stowarzyszenia, a w skutek tego radę narodową centralną. Czy były to środki prawne, a nawet potrzebne lub stosowne?

Prawne być nie mogły. Wolność bowiem osobistą, wolność objawienia swych myśli za pomocą mowy, pisma i druku, jako też wolność stowarzyszenia się, są prawami zasadniczymi obywatelstwa w każdym niedespotycznym państwie. Praw zaś obywatelskich nikt nie traci, jak tylko w skutku zbrodni popełnionej, lub rozporządzenia władzy ustawodawczej. P. Hammersztein zaś do zaprowadzenia stanu oblężenia i zawieszenia swobód konstytucyjnych, nawet tyle nie miał upoważnienia ile p. Windiszgrätz, umocowany przez p. Wessenberg do przywrócenia porządku we Wiedniu. Jednakowoż przeciw przemocy, rozumowania mało pomogą. Boć przemoc dziś jest prawem, przeciw przemocy głowę podnieść któż się poważy?

Acz niepotrzebnym sądziły to postępowanie, gdyż ani gwardya narodowa, ani wolność druku we Lwowie, ani Rada narodowa nigdy nie wywarła zaburzenia porządku, owszem wszystkie te trzy potęgi jak dotychczas go strzegły, tak i teraz do przywrócenia pokoja niezawodnie ze skutkiem byłyby działały.

A nawet mało stosowne te kroki są, — gdyż przedsiębiorając je władza, pozbawiła się organów przywołanych i legalnych opinii publicznej, a tem samem zmuszona jest, ciągnąc po zgołbne środki absolutyzmu, t. j. do szpiegowstwa, — rozwiązując zaś Radę narodową, pozbawiła się pośrednika między sobą a ludem, będącego najbardziej w stanie śmiertelnie umysły i załatwienia tak trudnych okoliczności do skutku przywieść.

Spodziewamy się, lubo z rozdarciem sercem patrząc na nowe rany naszej ojczyzny, że PP. Hammersztein i Zaleski przynajmniej słuszność tych uwag uznają; — i jeżeli niema celu wzięcia nam przemocą wszelkich swobód konstytucyjnych, widząc czystość naszych zamiarów, przywrócą wolność, którą myślimy się parę miesięcy cieszyli.

Artykuł ten umieszczamy z pisma peryodycznego *Zgoda*, z powodu, że jest odpowiedniemu obecnemu naszemu położeniu, uważając go oraz za odpowiedź na oszczerstwa *szwarzgelberowskie Gazyety Wiedeńskiej* przeciwko Polakom. Jednakże szanowna *Zgoda* za nadto nam się wydaje zgodna, a to z powodu, że *Zgoda* spodziewa się dobrodusznie

(*) Redakcyja *Gazety Krakowskiej* w ciasne wzięta obroty za artykuł wstępny, umieszczony w Nrze 259, w odpowiedzi na czynione sobie zarzuty, oświadcza, iż któkolwiek odczytał z uwagą i zrozumiał ten artykuł, ten ani jej za złe mieć, ani za złe zamiary posądzać za umieszczenie tegoż nie będzie.

i z niejakim zaufaniem przywrócenia wolności i. d. którąśmy się przez parę miesięcy ucieszyli. Od kogo? Od Hammerszteina, który co uczynił? — a przeto jakim jest? — na czyj rozkaz działa? w jakim celu bombardował? to już wszystkim na świecie wiadomo. — Wszakże oprócz Lwowa będzie jeszcze dosyć miast, które będą i muszą być zbombardowane, nim wolność ludów przestanie być wierutnym udanym *falszem dla chwilowego zaspokojenia*, aż wolność stanie się prawdą między narodami tём droższą, i świętszą, że szlachetną krwią okupiona.

WIADOMOSCI POLITYCZNE.

SZŁĄZK PRUSKI.

Bytom 12 Listopada. Deputowani powiatu Bytomskiego X. Szafranek i Mildner, przesłali wyborcom i obywatelom swego powiatu następujące oświadczenie:

Współobywatele!

Ojczyzna jest w niebezpieczeństwie! Na przeciw woli zgromadzenia Narodowego 29 b. m. przez nas jednogłośnie oświadczonej, Ministerium Brandenburg uformowane, które czynności swoje gwałtem rozpoczęło. Zgromadzenie deputowanych ludu ma być odłożone, ażeby później na inném miejscu się zeszło. Współobywatele! Zgromadzenie narodowe, naznaczone do zastąpienia waszej woli, ani na inne miejsce przeniesione, ani też rozwiązane być nie może. Postanowiliśmy, takowym gwałtom wszelkimi możebnymi środkami oprzeć się energicznie. W nas pokładajcie nadzieję waszą, jak jeden mąż wolności zdobytej brońcie i niezapominajcie, iż odwaga ostrożna — wszelkie zwycięża niebezpieczeństwa.

Berlin dnia 9 Listopada 1848 r.

Po odebraniu tego oświadczenia, Klub narodowy Bytomski wysłał natychmiast adres do Zgromadzenia Berlińskiego, iż niedozwala, aby się rozwiązać miało — i woła swą i czynem popierać go będzie — poczem deputacya z klubu demokrat. niemieckiego wniosła, aby Klub narodowy uorganizował freicorp dla bronięcia wolności. — Dziś już miasto się uzbraja. Klub wysłał do Burmistrza Deputacyą, aby rozdał broń miejską. — Oczekujemy skutku.

PRUSY.

Berlin 11. My Fryderyk Wilhelm z *Bożej łaski* król pruski. Gdyśmy rozporządzali ażeby Zgromadzenie nad ułożeniem konstytucyi obradujące dla spokojności, przeniosło swoje miejsce dotychczasowe obrad do miasta naszego Brandenburga, *niektórzy* członkowie tegoż Zgromadzenia stawili temu opór, obradując dalej w sali dotychczasowych posiedzeń. Gwardya Berlińska zamiast połączyć się z Rządem królewskim, pomoc swoją wszelką oświadczyła i przyrzekła Zgromadzeniu narodowemu, a przeto stała się współwinną. Z królewskim żalem naszym przeciwko takowym nadużyciom gwardyi, która wyznać należy, iż odznaczyła się zasługą czuwając dotąd nad spokojnością miasta — zmuszeni się być widzimy użyć wszelkich środków, ażeby położyć koniec tym nadużyciom. Zatem stosownie do przełożenia naszego ministerium, i do §. 3 prawa o usta-

nowieniu gwardyi z d. 17 Października. b. r., który opiewa:

a) „Z ważnych powodów, rozporządzeniem królewskim gwardye pojedynczych gmin, lub okręgów mogą być od pełnienia służby uwolnione.“

b) „Uwolnienie takowe trwać nie może dłużej nad 6 miesięcy. Na przypadek zaś rozwiązania, nowa organizacya nastąpić ma w przeciągu trzech miesięcy“

A przeto w moc tej ustawy: Berlińska gwardya zostaje odtąd rozwiązana, a władzom poleca się niniejszém wykonanie.

Sanssouci 11 Listopada 1848 r.

Fryderyk Wilhelm

Z *Bożej łaski* król Pruski.

(Za zgodność) *Hrabia de Brandenburg, — de Landenberg, — de Strotz, — de Mantaufel.*

Sala posiedzeń zajęta jest przez wojsko Wrangela. Sejm przenosi się do sali strzeleckiej i odbywa dalej swoje posiedzenia. — Z całego kraju od wszystkich miast, gmin, wszelkich klubów i towarzystw. Prezydentowi przesłane adresy dziękczynne za szlachetne i spokojne zachowanie się Izby, protestując najuroczyściej przeciwko gwałtownemu postępowaniu rządu.

Bankiery, kupcy, handlarze oddają swoje majątki pod dyspozycyą Zgromadzenia Narodowego. Rząd odejmuje dyetty Deputowanym. Deputacya Berlińska bierze takowe na swój koszt. Król każe złożyć broń gwardyi — gwardya nie składa broni — słysząc, że Sejm rozwiązany.

Wiadomą już jest rzeczą — w jaki sposób Król, przez złe rady Kamarylli spowodowany, postąpił sobie antykonstytucyjnie względem narodu. Wiadomo, że nie mając czyli nie chcąc mieć zaufania u ludu, wołał uleźć radzie kilku interessowanych ministrów lub dworaków, aniżeli iść za głosem bożym — głosem ludu. Wiadomo, że Król niezważając na następstwa i skutki, wprowadził wojsko pomiędzy mury Berlina, że władzą istotnie dyktatorską nie konstytucyjno-królewską sejm bagnętami rozpędził — gwardyą rozbroić kazał — Berlin stolicę państwa za będącą w stanie oblężenia ogłosił. A to wszystko dla czego? ażeby ministrowi Brandenburg i jego stronnikom uczynić zadosyć — i plany kamarylli uskutecznić. Takież to jest postępowanie króla konstytucyjnego? którego celem pierwszym być powinna wola i pomyślność ludu? Cóż to jest król konstytucyjny? pierwszy urzędnik państwa. Ale taki król już nie jest *z łaski Boskiej*, bo właściwie jest z łaski ludu. Temu jednak Królowi konstytucyjni wierzyć nie chcą i sądzą, że nasz wiek 19 — to jest czas wojny 30sto-letniej. Dla tego błędzą — dla tego poźno tego żałować będą. Późno — bo lud nie żartuje — bo bierze rzeczy niepowierzchnownie, tylko rzeczywiście — tak jak są.

I tak król w Sanssouci otoczony kamaryllą rozniewaną do najwyższego stopnia *zniesieniem orderów i szlachectwa*, poduszczany przez Najjaśniejszego z *Bożej łaski* Cara wszech Rossyi — gniewa się na bezbożnych Berlińczyków, że oni odtąd chcą być nie bydłem, nie dziećmi pod opieką arystokracji, ale ludźmi obywatelami. — Wydaje więc rozkazy, czyni akt historyczny, który mu w historii na zawsze przynosi plamę — plamę tak wielką, jak zamordowania deputowanego Bluma, na wieczne czasy czerwieka rzuca na historią Austrii. — Cóż się dzieje? kto ma słuszność, czy nędzna i pogardy godna kawa-

rylla dworskich zauszników, czy lud, naród, ten tłumacz żywy woli Boga? Lud potępia doradców królewskich — lud ogłasza ich zdrajcami ojczyzny, lud, uczuwa swą szlachetność, swą godność i drwi z przegrozek autokraty Rosyi, który sam drząc o swoją pewność udaje, że on wyszle wojska na uśmierzenie w Prusach ducha rewolucyjnego — a mówiąc otwarcie, ducha powszechnego dziś w Europie. Tak jest, rewolucya jest, rewolucya być musi w umysłach i sercach wszystkich narodów — bo zbrodnie, bo nadużycia człowieka nad człowiekiem zbyt daleko zaszyły. — Bombardowanie miast i rzemie — to są zbrodnie wołające do Nieba, i tym zbrodniom raz musi być koniec — albo wszystkie ludy i cały świat niech się w nicosć zapadną. — Wrocław ten spokojny — legalny Wrocław cóż powiedział? „Oto: uznajemy Zgromadzenie narodowe za legalne, za święte i pod jego dyspozycją się oddajemy” — a potem? Frankfurt — Magdeburg — Poznańskie — cały Szląsk — Marchia — ze wszystkimi klubami, stowarzyszeniami, Kommunami, Deputacyami, Komitetami, słowem wszystko co tylko oddycha wolnością, co tylko nienależy do służalców niekzemnych despotyzmu — to wszystko w Prusach dziś połączyło się, zjednoczyło się ze Zgromadzeniem narodowym — to wszystko rzuciło przekleństwo na Kamaryllę i despotyzm. Król rozwiązał Sejm królgłosił Berlin w stanie obłężenia. I cóż ztąd? A jak naród powie że niema króla? A jak naród połączy się z wojskiem — które przecież w Prusach nie tak jak w Austrii jest rodzinnem narodem? Jak wojsko króla opuści — cóż więc będzie? Może pomoc Rosyi? Rosya ma sama aż nadto do czynienia, Rosya także nie wie jak stoi — Rosya nie może dawać pomocy, bo szczęśliwa, jeżeli na jej gruncie nie wybuchnie ogień, co podpali całą Europę. — Dziś żyć lub umierać to u ludów jedno. Bo sprawa jest wielka. Bo chwila jest wielka — jekięj w historii świata jeszcze nie było. Przeto — Ty kamaryllo — chceszi eksystować? to poprzestani morderczych twoich krwawych usiowań — to cie tylko jeszcze uratować może. — Wy Monarchowie, dajcie ludowi to co mu się święcić należy — to was na waszych tronach utrzyma — jeżeli nie, to biada wam. — Krew się lać będzie — lać się będzie jak nigdy jeszcze w historii świata — ale wtenczas biada wam — ani bomby — ani wojska już wam niepomogą. Wiecie wy, w kim się objawia duch czasu — duch Boży? W nas — w ludzie. Kto nas stworzył? Bóg — kto nam dał myśl? Bóg. A więc myśl nasza, myśl ludu, to myśl, to wola Boża, i ona się stanie czynem — a wasze bomby? To nie, to proch, bo i wy! to proch, to pył. A nad wami i nad nami będzie sąd straszny — sąd Boży!

WŁOCHY.

Powstanie we Włoszech coraz groźniejszą przybiera postać. Weneci zaczynają działać zaczepnie. Część armii weneckiej udawszy się ku Treviso, zabrała 500 Kroatów do niewoli, z których około 200 padło na placu. Działa zostały wszystkie zdobyte przez Wenetów bagnetem. W tejże okolicy niedaleko miejsca tej bitwy, powstańcy zabrali znaczny transport broni, przeznaczony dla wojska austriackiego. Powstanie szerzy się aż na północ ku Illiryi. Austriacy zostali zmuszeni do opuszczenia Udiny i Cadora. Mianowicie Udino, ważnym jest teraz punktem dla szerzącego się powstania. Wojsko austri-

ackie znużone tak długą kampanią i wyobrażeniami wypływającymi z ducha czasu, jest zdemoralizowane, i tak np. żołnierze styryjscy, którzy prowadzili transport broni, rozprzedali takową po wsiach przez które przechodzili — oczywista rzecz, że i sami musieli się rozejść jeżeli to prawda. W twierdzy Palma-Nuova dzień i noc zawsze załoga czuwać musi i ciągle jest allarmowana. W Lombardyi powstanie podobnie się szerzy. Junta główna powstańców znajduje się w *Intelwi*. W Côme panuje wzburzenie. Donoszą z Medyolanu pod d. 2 Listopada: Seriona i Brembona są w powstaniu. Wojska austriackie wyparte zostały na doliny. 30 dystryktów odmówiło optać podatki. Oczekują tu Garibaldeggo. Durando został mianowany jen. dywizyi w Piemontcie.

Najnowsze wiadomości.

Wiedeń dnia 11 w wieczór. Sternau został rozstrzelany. Preszburg mocno Węgry ufortyfikowali. Fröbel skazany na szubienicę. Fuster uwolniony. W przeciągu 11 miesięcy okazał się w kasie państwa deficit 60,000,000 ryn. kon. To jest 240 milionów, a to na przelew krwi ludzkiej! Z Czech znowu 6 baterij poszło ku Węgom. Turcy pod Szettin w padli do Kroaty na rabunek — ale zostali odparci. Mówią że to sprawa Kossutha. — Lwów w razie niepodpisania kapitulacyi miał być chłopom na rabunek wydany, a to za sprawą zasłonej rady czyli Soboru Sto Jurskiego! Węgry wpadli do Styryi i rahują miasta.

Berlin. Wrocław i wszystkie miasta Szląskie, przesłały zgromadzeniu narodowemu swoje adresy w których uznają toż zgromadzenie jako *jedyną prawą władzę* w kraju, mającą prawo rozrządzania podatkami i obroną kraju. Królowi podobnież przesłano oświadczenie, że Wrocław uznaje postępowanie Sejmu jako legalne i słuszne. Donoszą z *Mannheim* że tam odkryto spisek pomiędzy wojskiem, mający na celu rozbrojenie pułkownika i wszystkich oficerów, śledztwa już się rozpoczęły. — W *Russel* przyszło do rozruchów. Komendant artylleryi wied, pod dowództwem Bema podczas obłężenia polak Jelowicki razem z Komendantem Wiednia Messenhauzerem rozstrzelani d. 10 b. m. o godzinie 8 rano przed bramą *Fiszzerthor*. *Bach* miał być ministrem — ale intrygi dworskie w Ołomuńcu przeszkodziły temu — jeżeli tak będzie to źle z Austrią, którą dziś jedynie szczere i liberalne postępowanie zbawić może. Jenerał jazdy *Wrangel* (który słyszy jak trawa rośnie w Berlinie) ma władzę *Dyktatorską!* Prezydent Izby *Unruh* i wielu Deputowanych mieli być aresztowani. Broni dotąd niełożono. Robotnicy jak słybać mają znaczną ilość dział, potajemnie ulanych ich własnym kosztem.

Uwiadomienie.

Kronika oztordziestu dni Krakowa 1848, poprzedzona prologiem dziejów Polski i Krakowa w dziesięciu obrazach i z epilogiem — wypadków 26 Kwietnia 1848 przez X. X. poszyt czwarty wyszedł z druku — i znajduje się do nabycia w Księgarni Baumgardtena i w handlu E. Fuchsa w Rynku.

Doniesienia Urzędowe.

PISARZ C. K. TRYBUNAŁU

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Józefa i Maryanny Idzikowskich małżonków, Obywateli Miasta Krakowa, na Kleparzu przy Krakowie pod L. 51 w Gminie VII. zamieszkałych, a do czynności tych u swego pełnomocnika Herkulana Komara Adwokata, przy Głównym Rynku pod L. 17 prawne zamieszkanie mających, żony w asystencyi i z upoważnieniem męża czyniącej, wierzycieli summy 4,000 Złp. do Aktu urzędowego z d. 5 Lipca 1839 r. przez P. Jadwigę Igo słubu Wyczalkowską właścicielkę Wyczalkiewiczową, powtórnego Wilczyńską, P. Wojciecha Wilczyńskiego małżonkę — przed Notaryuszem Publicznym Sebastyanem Korytowskim zeznanego, a do Akt hipotecznych d. 11 Lipca 1839 r. pod Nr. 496 kartą 4385 wniesionego należnej, tudzież procentów i kosztów prawnych, sprzedaną zostanie w drodze przymuszonego wywłaszczenia kamienica w Krakowie przy ulicy S. Jana pod L. 492 w Gminie IV. stojąca, do Jadwigi Igo słubu Wyczalkowskiej właścicielki Wyczalkiewiczowej, powtórnego Wilczyńskiej, Wojciecha Wilczyńskiego małżonki w jednej, zaś do Heleny Kunegundy i Wyczalkowskich właścicielki Wyczalkiewiczowej, 2go voto Wilczyńskiej z niegdy Stanisławem Wyczalkowskim właścicielki Wyszalkiewiczem pierwszym jej mężem splotzonych trojga dzieci; w drugiej połowie należąca w parafii Kościola Panny Maryi położona, narożna, na dwa piętra zbudowana, na zachód z ulicą publiczną S. Jana, na północ z ulicą przeczną S. Jana, na wschód z kamienicą Nr. 491 P. Franciszka Hatzfelda, — na południe z kamienicą Nr. 493 Lit. A. Wgo Józefa Pareńskiego granicząca, a to pod warunkami i za cenę szacunkową, która dla braku licytantów w poprzednich trzech terminach na d. 25 Kwietnia, 30 Maja i 30 Czerwca 1848 r. oznaczonych — lecz spełzłych — w porządku Art. 121 Ustawy Exekucyjnej zniżoną została, Wyrokiem C. Kr. Trybunału Wydziału I. Miasta Krakowa i Jego Okręgu pod dniem 14 Września 1848 roku zapadłym, ustanowionemi, które są następujące:

1) Cena szacunkowa zajętej kamienicy w Krakowie przy ulicy Sgo Jana pod L. 492 w Gm. IV. stojącej, ustanawia się w summie 17,000 Złtp, — która w hraku chęć kupna mających, na trzecim terminie dopiero do 2/3 części to jest do summy Złp. 11,333 gr. 10 zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający złożyć na *vadium* 1/10 część ceny szacunkowej, powyższym warunkiem w summie 17,000 ustanowionej, to jest złp. 1,700, od którego składania jedynie Józef i Maryanna Idzikowscy małżonkowie licytacyą popierający, są wolni.

3) Nabywca zapłaci wszelkie koszta popierania licytacyi do rak i za kwitem sprzedaż popierającego Adwokata, a to zaraz po prawomocności Wyroku, téż koszta zasądzającego, równie obowiązany będzie zapłacić podatki zaległe, gdyby się jakie okazały — stosownie do przepisów prawa.

4) Wierkaufy i summy Instytutowe, Wykazem hipotecznym objęte, pozostaną przy nieruchomości, z obowiązkiem opłacania od takowych przez nabywcę procentu po 5/100 od daty nabycia, nie czekając skutków ukończenia klasyfikacyi.

5) Wypląty warunkiem 2 i 3 licytacyi wymienione, nabywca potrąci sobie z ceny wylicytowanej; resztującą zaś summę do uzupełnienia ceny szacunkowej, przy realności pozostałą, wypłaci za asygnacyami sądowemi po prawomocności Wyroku klasyfikacyjnego z procentem 5/100 od daty nabycia.

6) Niedopełniający któregokolwiek warunku licytacyi nabywca utraci *vadium* na korzyść wierzycieli i dłużnika i oprócz tego nowa licytacya na koszt i niebezpieczeństwo zawodnego nabywcy, a nigdy na jego korzyść ogłoszoną będzie.

7) Gdyby kto w ciągu tygodnia po stanowczém przysądzeniu o 1/8 część ceny wylicytowanej więcej zaoiliarował, obowiązany będzie złożyć takowa w Depozyt Sądowy wraz z *vadium* i dopełnić formalności prawem przepisanych.

8) Po dopełnieniu warunku 2 i 3 licytacyi, nabywca otrzyma dekret dziedzictwa i odtąd wszelkie korzyści z nabytej realności do niego należące będą, z obowiązkiem jednak dotrzymania mieszkańców do kwartału, gdyby się ciż znajdowali.

Sprzedaż wspomniona odbywać się będzie na Audyencyi publicznej C. K. Trybunału M. Krakowa przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 w Krakowie, zwykle od godziny 10 z rana posiedzenia swe odbywającego, za popieraniem Herkulana Komara Adwokata w Krakowie przy Głównym Rynku pod L. 17 mieszkającego.

Do której wyznaczają się trzy terminy:

1. na dzień 12 Stycznia	} 1849 r.
2. na dzień 13 Lutego	
3. na dzień 16 Marca	

Wzywają się przeto na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacyi pod prekluzją zgłosili i prawa swe przy ustanowieniu Adwokata zaprodukowali.

Kraków dnia 2 Listopada 1848.

Librowski.

Sprostowanie. W Gazecie Nr. 253 w obwieszczeniu d. 3 Listopada 1848, o sprzedaży Kamienicy na Kazimierzu, pod L. 83 w Gm. VI. stojącej Baer i Fanny Mejselsów własnej, zaszła omyłka co do roku, powinien być rok 1849, a nie 1842, i terminy do sprzedaży rzeczywiście są oznaczone na dzień 9 Stycznia, 9 Lutego i 9 Marca 1849.

Doniesienia prywatne.

PIERWSZE PIĘTRO w domu *Palacu Wielopolskich* przy Franciszkanach wraz z meblami, stajnią, wozownią, jest do wynajęcia każdego czasu. —